

«لایه‌په‌یه‌ک له په‌راوی بیره‌وه‌ریسه‌کانی شایه‌تمانیکی ته‌ق و ره‌ق، هه‌ر ئەمه‌نده و هیچی دی..»

ئێستاش له‌وه‌ی که ئەم نامه‌یه‌م پێگه‌یشتوه‌، واقم و پرپوه و سه‌رم سوورماوه، ئەو نامه‌یه‌ی که ئەو دێره‌ی ناو که‌وانه‌ی سه‌ره‌وه‌ عینوانی ئەو بوو؛ ئاخه‌ بۆچی بۆ من؟! ئەو نامه‌یه‌ ده‌لێم، بۆچی ده‌بی نامه‌یه‌کی ئاوا بۆ من بنێرن؟ بۆچی ده‌بی منیان به‌رپرس و مولته‌زه‌م کردی تا ئەو نامه‌یه‌ بلاقه‌مه‌وه؟ ئەویش چی؟ ویراستاری و پێداچوونه‌وه‌ و راستکردنه‌وه‌ی هه‌له‌کانیشیان خستبێته‌ ئەستۆی من! ئاخه‌ تۆغا من و پێداچوونه‌وه‌ و راستکردنه‌وه‌ی هه‌له‌ و په‌له‌؟

ده‌با لیگه‌رێین، من وزه‌ی ویراستاری و پێداچوونه‌وه‌ی هیج ده‌قیکم نییه‌، ئەویش ده‌قیکی وا که‌س نه‌زانێ نووسه‌ره‌که‌ی کتیبه‌! من دیسانه‌که‌ش ده‌لێم. ئەو ده‌قه‌ی وا به‌دوای ئەم تیبینییه‌دا ده‌یخویننه‌وه‌، نووسه‌ره‌که‌ی من نیم. ئێوه‌ش وا باشته‌ به‌ نووسراوه‌ی منی نه‌ناسن. له‌ راستیدا وهرن با من و ئێوه‌، یانی منی نووسه‌ر و ئێوه‌ی خوینهر؛ مه‌رج و بریارێک بیه‌ستین، یانی چۆنی بلێم..! وهرن بابلێم.. یان با وای دانێین که‌ ئەم چیرۆکه‌، چیرۆکی نووسه‌ریکی نه‌ناسراوه‌ و حوسین شیره‌گی ته‌نیا زوور و زه‌حمه‌تی به‌ چاپ گه‌یاندنه‌که‌ی کیشاوه‌!

ئەه ئیدی ماندوو بووم، به‌سه‌سه‌، چه‌نه‌وه‌ری به‌سه‌، وهرن با پێکه‌وه‌ ده‌قه‌که‌ بخوینینه‌وه‌!

..! «راست له‌ کاتژمێر چواری ئیواره‌دا له‌ ده‌وری مه‌یانه‌که‌ بووم. یان وردتر بم و بلێم تا کاتژمێری چواری ئیواره‌ چوار که‌ره‌تم ده‌وری مه‌یانه‌که‌ دابوو، ته‌نانه‌ت له‌ هه‌ر کام له‌ چوار شه‌قامه‌شدا که‌ ده‌گه‌نه‌ مه‌یانه‌که‌ یان له‌ مه‌یانه‌که‌ جیا ده‌بنه‌وه‌، پیاسه‌که‌م کردبوو و که‌لێن و قوژبنم پشکنییوو. ئەوا ئیدی شاره‌زام مه‌یانه‌که‌م که‌ ته‌ی کرد، لاده‌مه‌ کام شه‌قام و له‌و شه‌قامه‌شدا برۆمه‌ ناو کامه‌ کۆلانه‌وه‌ و له‌و کۆلانه‌شدا ده‌قولبایی کام ده‌رگا بژهنم. یانی چما راستیتان بوی، له‌ پاش ئەم گشته‌ ساڵه‌ گه‌ران و به‌دوودا گه‌ران و تیکۆشانه‌، به‌تایبه‌ت ئەم پانزه‌ بیست ساڵه‌ی ئەم دوا‌ییانه‌ به‌ شوین کارایی دۆستمد- ئەو کاربایه‌ی هه‌قال و دۆستی منیش و ئێوه‌شه‌!

زۆر به‌ رێکه‌وت دۆزیمه‌وه‌- خۆی نا؛- شوین پێگه‌ی- له‌ رۆژنامه‌ی به‌نبیوانگی رۆژدا. وێرای برێک تیفکرین و لیکۆلینه‌وه‌ یان ده‌توانم بلێم له‌ پاش پرس و جۆی زۆر زۆردا گه‌یشتمه‌ ئەم متمانه‌یه‌: «ئای.. دۆزیمه‌وه‌... دۆزیمه‌وه‌...!»*

«هاکا جه‌ماوه‌ر گه‌یشته‌ سه‌ره‌تای شه‌قامه‌که‌، جه‌نده‌رمه‌ په‌نجه‌یان نا سه‌ر

رۆژه‌ره‌ش

حوسین شیره‌گی
(بۆکان)

دهدهم. دیوار گلیینه و دوور و درێژ و بلند و کۆنه و له زۆر شویندا ها ئیستا برووخت و ها ساتیکی دیکه. ده‌رگاکه‌ش به‌ رواله‌ت ئاسنینه، به‌لام ژه‌نگاوی و کۆن و بلند و له‌ق و لۆق. به‌مه‌جبووری له‌ هه‌مبهر ده‌رگادا راده‌ویستم ده‌قولبا‌به‌که‌ی ده‌ژهنم! سه‌یره! ده‌رگای ئاسن و ده‌قولبا‌ب؟ رواله‌تی ئاسنه، ئه‌گینا ره‌نگه‌ له‌ ده‌رگای دار و ته‌خته‌ش ئاساییتر بێ!! به‌بێ زه‌نگ و به‌بێ ئایفۆنه. زۆر سه‌یره، چووزانم، له‌و سه‌ره‌ده‌مدا بېرا بېر ده‌رگای دانده‌خرا. ده‌رگای ئاوه‌لا‌ی بینایه‌کی پیروژ بوو که‌ به‌عام روومان تیده‌کرد. نه‌ک ئه‌م بینایه، ئه‌و بینا بیناکه‌ی ئه‌و عه‌یام... چووزانم ئه‌وا چهند چهلانم ده‌رگا ژهند و که‌س نه‌هات، یه‌که‌م که‌ره‌ت و دووه‌م و سێیه‌م و... ئه‌وه‌ش چواره‌م که‌ره‌ت... نا، نا که‌س نایه، به‌لام قه‌بیناکه‌! هه‌میسان ده‌یه‌ژهنه‌وه، خۆفی «چاو و گوی» کان نه‌ماوه، چهند سالیکه‌ ئه‌م خۆفه‌ که‌م بوته‌وه، یانی ئاوا راست و دروستتره‌! بلتین هه‌ر نه‌ماوه، وا نییه، به‌لام له‌ چاو سالانی پێشوو زۆر که‌متر بوته‌وه، له‌یه‌ک دوو درز و قه‌له‌شتی ده‌رگاکه‌وه سه‌یرتکی ژووره‌وه ده‌که‌م: ژووری چۆل و هۆل، چۆله‌که‌ کوژ به‌ده‌ره‌وه نییه. سالی سالان، یانی ئه‌و عه‌یام، هه‌ر کوئی ئه‌وی لیبا‌یه، هه‌للا و زه‌نا زه‌نا ده‌گه‌یشته‌ ئاسمان! ئه‌ی به‌س بو‌ وای لیها‌توه‌؟ بو‌ وایه‌؟

ده‌یجا خۆ هه‌ر ناگه‌ریمه‌وه، پێله‌قه‌یه‌ک به‌ ده‌رگادا ده‌کوتم و به‌ شوینیدا پالتیکی پێوه‌ده‌نیم. ده‌رگا بیده‌نگ ئاوه‌لا ده‌بێ، ده‌لتی هه‌رگیز دانه‌خراوه و داخراو نه‌بوو! له‌ ده‌رگای ئاوه‌لا‌وه ده‌رۆمه‌ ژووره‌وه. هه‌ساریکی گه‌وره‌ی دارستان ئاسا و چۆل و بێ خاوه‌ن؟! کوچه‌ باغیکی چنار و شو‌ره‌بی ده‌گرمه‌به‌ر و ده‌رۆمه‌ به‌ره‌وه. له‌ ده‌ره‌وه وهرزیکه‌ دیکه‌ بوو، به‌لام ئه‌وا لیته‌ پایزه. لیته‌ و له‌وی گه‌لادار و گول و گیای زه‌رد و ئیشک و هه‌ریه‌ته‌ سه‌ر ته‌ختی عه‌رز و کزه‌با‌یه‌ک ئیره و ئه‌وتیان پیده‌کا. وا ده‌رده‌که‌وی ئه‌م هه‌سار و باغ و دارستان و کوچه‌ باغ و بانوانه‌ هه‌مووی به‌بێ باغه‌وان و به‌بێ خاوه‌نه، ئه‌گینا ئه‌م هه‌ساره‌ گه‌وره و ئاوا ویران و ئه‌م گشته‌ دار و باغ و گول و سه‌وزه‌یه و ئاوا زه‌رد و لاواز و ئیشک و هه‌ریه‌! هه‌روا به‌و بانوانه‌دا ده‌رۆمه‌ پێشه‌وه. زۆر سه‌یره، مال مالی ئه‌و بێت و ئه‌مه‌ حال و بالی بێ؟

مالی ئه‌و و له‌م دۆخه‌دا؟ جا تو‌غا ئه‌م هه‌ساره‌ گه‌وره و ئه‌م باغ و دارستانه‌ مه‌زنه، بێت و خاوه‌نی هه‌بێ، ئه‌مه‌ پوژ و پوژگاری ده‌بێ؟ جا تو‌غا حه‌یف، حه‌یف و خه‌سار نییه؟ ئه‌ی ئه‌و گشته‌ دروشمه‌ بوو به‌ چی؟ ئه‌و و ئاوا بێ موبالات؟ ئاخه‌ خۆ ئه‌وی، سالان کانگای ژین و ژیان

په‌له‌پیتکه و ته‌قان‌دیان! (به‌ره‌وه‌وه). جه‌ماوه‌ر و پێستا و مقۆ مقۆی گه‌رانه‌وه‌ هه‌ستا، ئه‌م بوو چووه‌ پێشه‌وه، به‌سه‌ر جه‌نده‌رمه‌یدا نه‌راند و ریتگی جه‌ماوه‌ری کرده‌وه و سیلاو رژایه‌ شه‌قامه‌وه..

که‌ بربارنامه‌که‌ی (رێبه‌رانی چه‌پ) هات، په‌نجای به‌رگی فۆتۆکۆپی کرد و هه‌ر به‌رگی برده‌ دا‌یره‌یه‌ک و دا‌یه‌ ده‌ست سه‌رۆکی دا‌یره‌کان و وتی به‌ ئیمزا و مۆزی هه‌موو فه‌رمانبه‌ران و کاربه‌ده‌ستانی بگه‌یه‌نن! ئه‌ی ئه‌و رۆژه‌ی مۆلگه‌ی پاسه‌وانی شاره‌که‌ گه‌مارۆ درا؟..

زۆری ده‌رگای مۆلگه‌که‌ ژهنی، که‌ نه‌یانکرده‌وه، مژولیا‌یشیکه‌ی پاسه‌وانانی ناوه‌وه‌ کرد، به‌ ده‌رگا و دیواردا سه‌رکه‌وت و له‌و دیوارا ئاوه‌ژوو بو‌وه، ده‌رگای له‌ جه‌ماوه‌ر کرده‌وه و مۆلگه‌ گه‌را..»

به‌راستی له‌ سالانی لافاو و تۆفانه‌ به‌سام و به‌شکۆکه‌دا پیاویکی مه‌زنی کامل و له‌وه‌ پێشتر مۆقتیکی له‌ مۆقتایه‌ تیدا بێ وینه و هه‌میشه‌ هه‌فالتیکی ته‌واوی لیتقه‌وماوان بوو... ئاخ بلتی خۆی بێ؟ بلتی خودی خۆیم دۆزبیتته‌وه؟

ئه‌وه ئیستا له‌ پاش پانزه‌ بیست سال دووری دیدار و پرسیار و به‌دووداگه‌ران، ده‌لتی دۆزبومه‌ته‌وه. ئه‌ویش زۆر به‌ ریتکه‌وت و هه‌لکه‌وت. له‌ لایه‌ره‌کانی ناوه‌وه‌ی رۆژنامه‌ی فه‌ره‌تیرژی ئیواره‌دا بانگه‌وازی فره‌ژستنی بینایه‌کیان راگه‌یاندبوو، ویرای ئادریس و ژماره‌ ته‌له‌فۆن و ناوی خاوه‌نه‌که‌ی. ناوی خۆی بوو، پاش زۆر گومان و سه‌رسوو‌رمان ژماره‌که‌م گرت، خۆی هه‌لی نه‌گرت، به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی هه‌لیگرته‌بوو وتی: «وا‌یه، خۆبه‌تی.. به‌لتی ئه‌وه...»

ئه‌وا به‌رپۆمه‌ و ده‌چم بو‌ لای ئه‌و. کاتریمه‌یه‌که‌ راست چوار نیشان ده‌دا. له‌ مه‌یانه‌که‌وه به‌رپۆ ده‌که‌وم. (کام مه‌یان)? نا، نا، ئیزنم بده‌ن ناوی مه‌یانه‌که‌ لای خۆم بێ، له‌م مه‌یانه‌وه هه‌نگاو ده‌نیمه‌ شه‌قامیکه‌وه که‌ به‌ره‌وه خۆرئاوا ده‌روا. ناوی شه‌قامه‌که‌؟ نا، ئه‌وه‌ نه‌بوو، هه‌یچ پیم خۆش نییه‌ ئاشکرای که‌م، یانی بو‌ ئاشکراکردن نابێ! بیست سی هه‌نگاوێک به‌ ده‌سته‌ راستی شه‌قامه‌که‌دا ده‌چمه‌ پێشی و با‌ی ده‌ده‌مه‌وه بو‌ کۆلانی... دیسانیش نا، نا. ئاشکراکردنی ئادریس و پێ و شوینیک به‌م ئاشکرایه‌ هه‌یچ باش نییه. باش نییه‌؟

هه‌ر زۆریش خراپه‌ خراپ! باشتر وایه‌ نیوی کۆلانی سفره‌ی، ئه‌ری کۆلانی سفره‌ی ناوا باشتره، بو‌ منیش و ئیره‌ش و بو‌ هه‌مووانیش. ئه‌وا هه‌میسان له‌به‌ری راستی کۆلانه‌که‌دا، ده‌رگایه‌کی ئاسن و ژه‌نگاوی له‌ هه‌مبهرمدا قووت ده‌بیتته‌وه! سه‌رنجیکه‌ی ئه‌مه‌سه‌راو سه‌ری

بوو!

بلیتی نه خوۆشی نه بی؟ وه لالا په رنگه نه خوۆش و که له لالا و په ککه و ته بهی، ئەگینا ملک و ماشی ئەو و ئاو؟
به بانووانه که دا ده پۆم بۆ و سهەر، له وسهری بانوواندا سیبهری که سیتیک یان تارماییه که بۆ ساتیک بهرچاو ده که وئ. ههروه که سهرقالی سهیران و سهیاخت به به بانوواندا تیپهر دهیم، ئەو گه لالا وهیوانه ی ژیر لاقم ناله نال و هاوار و پڕۆیانه، دهگه مه ئەو سههری کووچه باغ و کهس دیار نییه، ئەو ئەو سیتبهره و ئەو تارماییه...؟
په شکه و پیشکه بوو؟.. خوۆف؟!
به للام ئەو تانێ بینایه کی گه وره! به میعماری کلاسیک و سووننه تیبه وه.
ئەه دیسانه که ش... .

چهنده مان گه مه بهم وشانه کردوه، یان با بلیتم بهم وشانه وه چهنده مان گه مه کردوه! ئیدی خهریکه مانای قه دیی و راستی خوۆیان ده پۆرین، له مانایه دوور ده که ونه وه، بیبهش ده بن، په رنگ بزر ده بن، ئەه... به سه، به للام ئەم بینایه... زۆر سهیره. بینایه کی ئاو به جهسته و پوالت گه وره و مه زن و کلاسیک و لیتره له نیوه راستی شاردا؟ له شار و ئەو شار و له هه موو ولاتدا حازر و بزر و بهرچاو و ته نانهت پیروژ و ئەوا له ساته وه خته دا دووره چاو و فریدراو و کهس لیتی نه پرستی، ته نانهت بیکه نه هه راجی و دیسانیش دوو تمه نه کات!!
ته نانهت خاوه نه که شیان خزه تیان نه کهن و ئەو تانێ کۆن و تۆزای و لاروخوا و هه ر بینا... با بردی!
بالوولیکی سهیره به دهوری بینادا ده خولیته وه، گفه گفی گه رده لول پیاو ده توقینتی، تۆز و خوۆلیکی سهیره و سه مه ره ولاتی داگرتوو و له سه ره هه موو شتی نه شتوو، بلیتی ئەم بالووله بیناکه ته فر و توونا نه کات؟ یان ئەم تۆز و خوۆله... په رنگه ئەم تۆز و خوۆله بینا و هه سار و دار و درهخت و باغ و بانووان دا پۆشی و بیته گله بانی ناشن یان... ده ورتیکی ته و او به دهوری بینادا ده گه پۆم.
چوار ده رگای هاموشۆ بۆ ناو بیناکه بهرچاوده که وئ و هه ر ده رگایه ی به ره و کووچه باغ و بانووانی خوۆبه تی و له هه ر چوار لای بانووراندا هه ر باس و خواسیتیکه و هه ر باروودۆخ و هه ل و مه رجیک.

ئەوا ده بی بزانه به کام ده رگادا ده توانم پۆمه ژوور، یان ده بی بزانه ده رگای هاموشۆ کامه یانه؟
ده ورتیکی دیکه ش به دهوری بینادا ده گه پۆم و هه موو ده رگا کان تا قی ده که مه وه. زۆر سهیره، هه موویان داخراون و ئەو نه ده ی ده رگا ده ژنه م، کهس به دهنگی ده رگا ژنه وه نایه. ده رگا به پوالت هه مووی له ئاسن، به للام گشت

ژهنگای و دا رزاو، به توۆی و توۆخی ژهنگ و ئاسن و په رنگه وه، ئەو که وایه و خهریکه له بهر بی خاوه نی تیدا ده چن، ئەو بۆ داخراون؟ بلیتی داخراون؟ زنجیریان پیته به، قفلێان پیته به، پیته دراون، ده یان ژهنم کهس به دهنگه وه نایه. ته نانهت له وه ده چی ئەم بینا و ده رگایانه زۆر زۆر قایم بووین! ئەو ئیستاکه؟ ده بی ده ورتیکی دیکه ش به دهوری بینادا سوور بخۆم و یه ک به یه کی ده رگای تا قی که مه وه. ئەو تانێ ئەمه یه کهم ده رگا و «تهق، تهق، تهق، تهق» جاریک و دووان و سیان و چوار... نا ده پۆمه بهر دووه م ده رگا و ده بی ژهنم: «تهق، تهق، تهق، تهق، تهق» ئەم پاو ئەو پا ده کهم و تا له توانامدایه به قایمتر ده رگا ده ژهنم، به للام که لکی نییه. ئەمه ش سیتیم ده رگا: «تهق، تهق، تهق، تهق» زۆر قایم و خیرا خیرا و زۆر به تووریه یی ده رگا ده ژهنم و... به داخه وه، دهنگه که به رزه، بینا و هه ساریش ده نگدانه وه ی ده رگا ژهنیان لیتوه دی و... به داخه وه...

ئەمیستاش ئەوا چوارهم ده رگا: «تهق، تهق، تهق، تهق» به للام... به داخه وه وک ئەوانی دیکه... سه رده نیم به شووشه ی قورماوی و تۆز و خوۆلای خه فه نگی ده رگا وه، له ناوه وه ی بینا ده پوانم: بینا گه وریه و خاوه ن هه شتی و کاریدۆر، به للام چۆل و هۆل و نیوه تاریک بلیتی ئەمه خه ون نه بی؟
کابۆس چی؟ په شکه و پیشکه یه کی درێژخایه ن چی؟ وه لالا په نگه کابۆسی ناو خه ونیکی دوور و درێژ و ئەفسووناوی بی... به پوولیکی ئاسن و به به ردیکی خوۆشه ست، ده رگا و شووشه ی خه فه نگی ده رگا ده ژهنم و له کاریدۆر و هه شتی بینا ده پوانم... ناخ... بۆچی... نا!.. ئەری؟ ئەری ئەری ده لیتی تا و ماییه ک هات و پۆی... ئەوا دیسانیش... ئەو ون بۆوه... ئەها ئەها... ئەری... راست وایه، جاروبار تارمایی تا پۆیه ک شتییک دی و ده پوا... بزر ده بی و ده رده که وئ، بزر ده بی!.. دیسانه که ش به به رده خوۆشه سته که له و قفل و زنجیره بهر ده بن که ده رگا که و چوارچیوه که بیان پیکه وه قفل داوه. ئەوا زنجیره په رهنگ په رهنگ و هالقه هالقه هه لوه ری و دا که و ته سه ره رزی.

پال به ده رگا وه ده نیم و ده رگا به سه ره گازه ری پشتدا ده که وئ. ها کا ده رگا ده کرتته وه، بۆن درن و بۆگه ن و بۆنم و بۆی گه نین و رزین و ترشاو به لیتشاو شالاو دین. بۆ ساتیک و هه کو گیتیم ده چه په سیم. بۆنیکه ی چه ور و خه ست و ترشاو خوۆ به لووتما ده کا. ده بی نه گه ریمه وه، ده بی بزانه له ناوه دا چ باسه!
هه نگا و ده نیمه سه ره سه رای بینا وه، له دیوار و

دەنگی خۆبەتی، برێک گرتەر و نەرمتەر، برێ نەک زۆر دەنا هەر وا گەرم و گور و بە گور و تین. - ژنیکی مژۆلک و برۆ تاشراو، بە مژۆلک و برۆی دەسکرد و لێسوی سوورکراو و دەیتە پشتەسەری و بەرەو پرووی من رادەویستنی -

بەلام کە سەر وەر دەسوورینم و خاوەن دەنگ دەبینم: ئای مەخابن... بە داخەو! تیرەکەم بەردی پیکاو... چما بە روالەت و قەلاڤەت بی، لە راستیدا روالەت و قەلاڤەتی سالی سالانی نەماوە. کورد و تەنی (ئەم دوو جەستەییە تەمەنی پینج قرانیان جیاوازی هەبە) یانی خویان یەکە و بەس! هەر هیج لیتی نایە. یانی لەگەڵ حەسێب و کتیبی مندا یەک ناگرەنەو... بلێتی ئەو بی؟... ئەو کەسە ی پانزە، بیست سالی بە شوینیدا ویتلم؟!...

کابرایەکی لەرو لاوازی ریشنی بە سالانچووی چەور و چلکن دیتە ژووری و دەچی لە شانی ئەودا لەسەر کەناپەکە دادەنیشی - هیج ئەم روالەت و قەلاڤەتەم لە خەونی شەوانیش بە زیندا نەدەهات، ئەویش لەم، مووی سەر بە قەرا قەزەسەری ژنان، رڊین، رڊینی سۆفی و سەر بە داران و تالیبان! - دەرگای شانی راستی دەرکرتەو، ئەو کابرا ریشنە قاو دەرگەن وا لە شانی ئەودا دانیشتو، ئەویش هەلنەستی و دەروا - چاوی لە چاوی دەبرم: نە دەرویشم و نە شیخی، ئەمانە هەموو «با» بردنی...

- های لە ئەقلت، های لە ئەقلت... ئەم رۆژگارە راست رۆژ و رۆژگاری موراد و مورید و شیخ و دەرویشە... جا چۆن ئەمەت نەزانێوه؟... های لە ئەقلت - لە دەرگای شانی چەپێوه قلیانیکێ گەشاوهی بو دین - پیتی دەلیم: بەلێ بەلێ... بەلام لە چاوی تورا واداپارە ئەویش لەم ساتەوختەدا... بەلام بو من و لە چاوی من را؟... هەرگیز، هەرگیز، من هەر کەلەلە ویشکەکی جاری جارنم...

- چەند دۆستی ژنی لە چەشنی ئەو ژنە ی پشت سەری دینە ژووری، لە پشت سەریهوه، بەسەر شان و ملیدا خوار دەبنهوه، لەگەڵ ئەودا و لەگەڵ ژنە ی پیشوودا دەیکەنە چەچ و سرتەسرت و برێ حیلک و هۆر... ژنان هەموو بە حیلک و هۆر لیدەدەن و دەروژن. برۆی تاق و واز دەکا و: شاللا بە راستی نییه... زۆر توند و خیرا خیرا دەروژی، هیواش پالەوان هیواش. هوشیاره نەکەوی... وەرە، وەرە شانی شیخی خۆت دانیشە، گیانی من و گیانی خۆت... بەبێ فیل و فەرەج دا بلێ بزەنم،... دووگەڵ یان ئەلکۆل؟

سایپتکە و لە تەختی عەرزی سەرسەرا ورد دەبەوه. دیوار بە سەدان و هەزارەها هیل و خەت و مەتی پێدا هاتووه، شتی لەسەر نووسراوه، نیتی ئەم و ئەوی پیتوویه، لە برێ شوتین ناماژە بە رووداویک، ئاژاوهیەک، هەلا و زەنایەک کراوه. کاتت بی و لەسەرەخۆ و بە وزە بیانخوینییهوه و میژوویەکت بو دەگێرنهوه، میژووی هەر چوار قورنە ی ئەم بینا کۆن و لاووخواه، بەلام جاری کاتی ئەمە نییه. هەر وا بە سەر سەرادا دەگەریم. دیوار رەنگەکە ی گەلا گەلا بووه و هەلۆهاریه، گەچی دیوار جێ جێ زگی داوه و جێ جێ کەوتۆتە تەختی عەرزی، رەنگی دیواریش زەرد و چەور و چلکن بووه. چوار کاریدۆر و سەرسەرا دەگەنە هەشتییەک، یان با بلێن چوار سەرسەرا لە هەشتییەک جیا دەبنهوه و هەر چوار یان یەک چەشن و لەسەر بارودۆخ و ئارا و قارایەکن. دەنگی هەنگاوهکانی من تەنیا دەنگی نیتو کاریدۆر و سەرسەرایە. دیم و دەچم و چاوی دەگێرم و هەست رادەگرم. نا، بیدەنگییە و بیدەنگی. دەنگدانەوهی دەنگی هەنگاوهکانم تەنیا دەنگە و بەس! جێ جێ لەین دیوار و تەرمی مارمیلکە... قالدۆچە، پەپوولە، زەردەوالە، میش هەنگوین، کرم، زەروو... بەرچاوی دەرگەوی! بلێ چۆل و هۆل؟... نا، نا، ئەوا لە یەکی لە ژوورەکانی لای رۆژەلاتی بیناوه غەلبە غەلبەیکم هاتە گوێ. بەرەو غەلبە غەلبەیکم دەچم. ئەوا دەرگای ئەو ژوورە کراوه و سیبەرێک خزا نیتو کاریدۆرەکە ی، بەلام زۆر زوو خۆی کردەوه بە ژوورەکەدا. بێت و زیندەوهرێک لەم بینایەدا بی، لەو ژوورەدایە! خیرا خۆم دەگەینمەوه هەمان دەرگا و دەرگا دەژەنم. «تەق تەق تەق تەق». چوار کەرەت، ئەو وەلامیک لە ئارادا نییه... بەلام نا، من گێژم. گێژی لەمنهوهیه! دەبی ئیدی سەرنەدەری بارودۆخەکەم کردی، لەم بینایەدا نە وەلامدەرێک هەبە و نە کەس بە دەنگی کەسەوه دی، نە کەس بە پیتی ژەنینی دەرگاوه دی و نە کەس دەرگا لە کەس دەکاتەوه، خۆت کارا و پال بە دەرگاوه بنی، وەرژوور کەوه. رەنگە نەریتی ئیرە وایی، یان وای لیتەتیی. پال بە دەرگاوه دەنیم و خۆ دەکەم بە ژوورەکەدا. دیوه خانیکێ زەلام و زەبەن چەند دەرک و پەنجەرە تیدا، هەر بە دەستووری کاریدۆرەکان. رەنگ و گەچی دیوار، کۆن و وەرپو و چەور و چلکن و هەمیسان خەت خەتی و پر لە نووسراوه و نیتو و باس و خواس... ئەو ئەمە یەکەم شتە؛ کە خۆم بە ژوورەکەدا دەکەم بەرچاوم دەکەوی و ناخ و مۆخ دەهەژین... دیانەت بە خیرا دەرویش، گاسنیشمان نییه بیخەینە ژیر پیت، ئەم دەولەت سەرا و ئەم زاتە پانزە سالی زیاترە چاوهروانی تۆن!

- دوو سیج کابرای به روالهت ماملهچی به قاقا و پالنه پستهو و جهفنگ دینه ژوور و دهچن له شانیدا دادنیشن-

- بهلام خو، من پیتم کوتی، چهند جاری بلتیم؟ من هیشتا ههمان کهله ویشکه کهی جاری جارام، نه تم و نه تو، هیچیان هیچیان.

- چرای تم خانه قایه مه کوژینه وه دهر ویش، خو تو هه قالیکی خراب نه بووی، موریدیکی باش به باش... منت بزم تیکی مه ده، تو زهمان گوزهشت پالنه وان... بئ فیل و فهره ج... دهوری به سهر چوو، درو بوو، درو، مندالی بوو «با» بردی، خهون بوو، نه فامی بوو... چوزانم هه له بوو، لاری بووین..

- دوو جه حیلتی مل نه ستووری پالنه وان ناسا دینه ژوور و له گه لیدا دهیکه نه چیه و سرته و بری جار قاقا و حیلکه و هور و دوايه دهر وین- دهی منت بزم سعاعاتیک نه شتهی دوو که له یا مهستی مهی؟

- تو؟ خوتی، تم قسانه له تو ده بیستم؟ له یادت نه ماوه چت ده کوت و چت ده کرد؟ ئیستاش ناوا، به لام من؟ نا، نا، من هیشتا ههمان ساویلکه کهی سالی سالان و کهله ویشکه کهی جاری جارام. خوت ده زانی نه تانکم شکاندوه، نه ته یارم له ئاسمانه وه به رداوه ته وه، نه سه یارم ناگر داوه... ئیستاش بابوله یهک نان و پهنیر و چای شیرینی و دیدار و دواندن دۆستی که ده مباته ته شقی ئاسمان و نه شته و سهرمه مست دهکات... نا، نا، نه دوو که له و نه ئه لکوژ...

- نه وه من نیم دهر ویش! کی به شیت ده زانی؟ گیانی تم شیت خهت به زمه که مان لی تیک مه ده، ده بلتی دهی کامیان...

- روو دهکات وه کابراکانی میوانی: ببورن توخوا! چیتان پی خوتسه؟... ها... نانا... زینده باد، دهی توش...

- باش وایه بو ئاخر که رت به چاوتیدا ده مه وه، من هیشتا ههر ههمان حه مه ساویلکهی سالی سالانم، نه مرۆش ههر به هه وای نه وئ سالان رووم تیکردی... به لام به داخه وه، ده لیتی له هه له دام... یانی من نا، توو له هه له دای، دنا من ئیستاش ههر خوم، خودی خوم... ئاخ به داخه وه... له پیوه ندی نیوان من و تودا چ دوو که لیک و چ ئه لکوژ لیک؟ من هیشتا ههر نه ویندارم... نه ریش و په شم و که شکول و دار عه سا و ته ورزین... ناشتی چی و که شکی چی؟ من هیشتا وهک سالی سالانم نه چالاکي شاخ و داخ و نه گریلای نیو شار، روونا کبیریکی سه رقالی قالمه قالم و خویندنه وه و

نووسین و گهران..

له ماوهی تم ده مه ته قه یه دا، هاموشو و هاتن و رویشتن و دانیشتن و ههستان و قسه و باسی دهر ویش و مورید و دۆست و دیوانسی خوی و مامله چی و حوکمدان به تم و نه، به ته له فون و نووسین و زاره کی و راسپاردن و... ته وایوونی نییه و... هاموشویه کی زور و غه لبه غه لب و قاقا و سرته و چیه و...

پیته ده لیم: بو ئاخر قسه لیت دهر پرم: تو و تم دهر و دوو کانه؟ تو و مالت ناوا ویران و باخت ناوا خه زان لیدراو بی؟ تو و...؟! به بی سی و دوو وه لام ده داته وه: ده با باخ «با» بیبا و مال له وهش کاولتر بی و ههر نه بی نه بی... جا مال چییه؟... دنیا مالی منه!

تم مال نا،؟ نه و مال... له رۆژه لات نا، له رۆژاوا... نهی بو دامناوه بو فرۆش؟ بو هه راجی ده که م؟ دهر و... بو رۆژاوا...

ده با لیکه رتین، من ههر به سهر پیته وه و به ره و رووی شیخ! شیخیش به سهر که نا په که ییدا پان بوته وه، که نا په کی که وره و هه لمساو... له وانیه له نیویدا له چاو ون بی... زور سهیره... باوه بکه نه که م؟ نه که شکول و دار عه سا و ته ورزینه ی پشت سه ری به دیواردا هه لواسراوه، نه و رتین و توو که سه ره ی... نه و کار و کرده و قسه و باس و بیرو باوه ره ی دهر بی بی!! یانی نه وه...!! نه و بونه گلاوهش ههر دئ، بو نیکی خهست، شرین، ترشاو، بو نیکی چه ور و چلیک... به لیشاو... به لیشاو... لاقه کانم ده خورتین!

میرووله پیاندا هه لده گه رتین، خوارده به وه بیان خورتینم، چهند میرووله ته رمی په پوله گه نیوتیک به دوا ی خویندا ده کیشن، چهند میش و مه گه ز له ته رمی په پوله یه کی دیکه هالاون... هیلنج ده دم، ریخوله کانم که وتونه ته جموژول... خه ریکن به کدی بخون، دلتم تیکه ل دئ... دلتم له ژیرا دئ... خه ریکه بر شیمه وه... تفیک ده که مه وه و ده گه رتیمه وه. له کاریدور چاو له کاسه ی ده ست و چاوشوردن ده گپرم، کاردیدوری نسئ و تاریک و لارووخا و دیوار خهت خه تی، ها بینا دارووخا... خوم بو راناگیرئ و په رۆش ده که م... به سهر عه رز و دار و دیواردا دهر شیمه وه، ههر به پیته... دهر و... دهر شیمه وه، به سهر هه موو شتیکدا، به سهر دیواره کانا، به سهر هه موو خه ته کان و نووسراوه کانا. دهنگی میاوه میاوی پشیله میوئی، دهنگی سه گوهر دئ، دهنگی وزه وزی میش و مه گه ز بوگه نی ته رمی..

له بینا دهر ده په ریم و دیسانه که کوچه باغی، داری چنار و شوهر بی گه لازه رد و سوور و گه لا وه ریوه. به بانووانی

حه سار و دارستاندا تیپه‌ر ده‌بم و کرتە کرت و ناله نالی شوول و گه‌لا له‌ژیر که‌وشه‌کانمدا.. ده‌لێی نه‌فرینم ده‌که‌ن.. ده‌لێی نه‌فرینی هه‌مووان ده‌که‌ن.. له‌ چه‌ند شوین ده‌رپشیمه‌وه. له‌ درگاوه‌ ده‌رده‌په‌ر مه‌ کۆلان، هیتدی و هیمن، له‌سه‌ر شیره‌ ناوه‌که‌ی ناو کۆلان، ناویک به‌سه‌ر و چاومدا ده‌که‌م و سی چوار قلپیش ده‌خۆمه‌وه، برتیک دیمه‌وه خۆ، شنه‌یه‌ک دی و ده‌چی. به‌ شوینی خۆمدا ده‌گه‌ریمه‌وه، له‌ ده‌رگاکه‌وه ده‌چمه‌وه ژووری، نه‌بینایه‌ک دیاره و نه‌ کوچه‌باغ و دار و دره‌ختیک له‌ گۆرپدایه. هه‌ر گه‌لای هه‌له‌وه‌ریو و په‌رپی گوله‌ هه‌له‌وه‌ریوه و سه‌وزه‌یه «با» ده‌یانرفیتنی و ئەم لاو ئەولایان پێده‌کا. هه‌ر گه‌ گه‌ی بایه و تۆز و خۆل و گه‌لاپێزان و سۆزی سه‌رمایه و...

هیچی دیکه‌م وه‌به‌رچاو نایه! مه‌گه‌م هه‌ردیکی کاکێ به‌ کاکێ و هه‌زار به‌ هه‌زار و بالوول و گه‌ گه‌ی با و تۆز و خۆلکی خه‌ست و هه‌وایه‌کی سارد و سپ... گه‌ گه‌ی گه‌رده‌لوول.. میاوه‌میای پشیله‌ میو، لوورده‌ی گه‌له‌گورگ، سه‌گه‌رپتکی بی برانه‌وه تۆز و خۆلکی خه‌ست و پته‌و و شینکی یان په‌مه‌یی و.. بۆگه‌ن... بۆگه‌ن... لیشاوی بۆگه‌ن...»

«ئه‌مه‌ ده‌قی سپرمی نووسراوه‌که بوو، نووسراوه‌یه‌ک چیرۆک ئاسا و چیرۆک نا!!!- منیش به‌ نۆره‌ی خۆم له‌به‌رده‌م میژوودا سویند ده‌خۆم و ئەلبه‌ت له‌سه‌ر ده‌ستی ئیوه‌ش به‌ شایه‌تمانی هه‌ر هه‌مووتان و میژووش- سویند ده‌خۆم که‌ هیچم له‌و نووسراوه‌یه‌ که‌م و زیاده‌ نه‌کردوو، ده‌ستم تیه‌ورنه‌داوه و.. راست و دروست بوون و درۆ و ده‌له‌سه‌ و چه‌ند و چۆن راقه‌ و شیکاری و شرۆقه‌ی له‌سه‌ر ئیوه...»

* «ئای دۆزیمه‌وه.. دۆزیمه‌وه..» = هاوار و زه‌نای ئاره‌شمیدۆس له‌ کاتی لی‌ حالی بوون له‌ یاسای کیشی ماده‌ له‌نیو ئاودا.

** مژولیايش = سوخه‌نرانی و خوتبه‌ و قسه‌کردن بۆ جه‌ماوه‌رتیک.

*** سفر = کتیب، کتیبی گه‌وره. پیتنج به‌شی سه‌ره‌تای ته‌وراتی پیروژ (ئه‌سفاری خه‌مه‌سه).

**** سفر = گێرانه‌وه، ربوایه‌ت. وشه‌یه‌کی ته‌ورات و ئینجیلی پیروژه.